

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΙΛΙΩΤΗΣ

Πρόεδρος του ΣΦΕΕ

Η έλλειψη μηχανοργάνωσης δυναμιτίζει το σύστημα υγείας

Οι συνθήκες έχουν ωριμάσει για να ληφθούν κρίσιμες αποφάσεις και να υλοποιηθούν πραγματικές μεταρρυθμίσεις στο πεδίο της υγείας. Ο ΣΦΕΕ πάντοτε πρωθεί αποφάσεις, θέσεις και πρωτοβουλίες που προάγουν το κοινό συμφέρον των πολιτών, της πολιτείας και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων. Με βάση αυτή την αρχή πιστεύουμε το εξής: Η Ελλάδα έχει πετύχει σημαντικές κατακτήσεις στο πεδίο της υγείας και τώρα οφείλει να χτίσει επάνω σε αυτές προκειμένου να τις κατοχυρώσει, να ανανεώσει και να ολοκληρώσει ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό και οικονομικά βιώσιμο σύστημα υγείας.

Οι κατακτήσεις μας δεν είναι λίγες ούτε είναι αμελητέες. Το σπουδαιότερο είναι ότι έχουμε πετύχει την άμεση πρόσβαση όλων των πολιτών σε φάρμακα εγγυημένης ποιότητας με τις χαμηλότερες τιμές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για σπουδαία κατάκτηση που η Ελλάδα πέτυχε ύστερα από δεκαετίες πειραματισμών και αποτυχημένων επιλογών. Η κατάργηση μέτρων που διαστρέβλωσαν την αγορά, χωρίς να περιορίσουν το ρυθμό αύξησης της φαρμακευτικής δαπάνης, όπως ήταν η λίστα συνταγογραφούμενων φαρμάκων, σταθεροποίησε το αγαθό της άμεσης πρόσβασης όλων σε όλα τα φάρμακα. Στην άμεση πρόσβαση συμβάλλει καθοριστικά ένα πυκνό και άρτιο δίκτυο συνεργασίας ανάμεσα στα φαρμακεία, τις φαρμακαποθήκες και τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις. Όλοι μαζί επιτελούμε σε καθημερινή βάση το καθήκον μας με υψηλό αίσθημα ευθύνης και αποφασιστικότητας στην εφαρμογή βιώσιμων λύσεων. Επιπλέον, η συνταγογράφηση με την εμπορική ονομασία με την αποκλειστική ευθύνη του θεράποντος ιατρού σε συνδυασμό με την ταϊνία γνησιότητας και το διπλό barcode στις συσκευασίες προσφέρει το πλεονέκτημα της απόλυτης εμπιστοσύ-

νης στο φάρμακο, σε μια εποχή που το παράνομο εμπόριο πλαστών και επικίνδυνων φαρμάκων αυξάνεται παγκοσμίως με αλματώδεις ρυθμούς. Τέλος, η θεσμοθέτηση ενός αυστηρού και σύγχρονου Κώδικα Δεοντολογίας από τον ΣΦΕΕ και η ουσιαστική φροντίδα για την τήρησή του έχει ενισχύσει ακόμα περισσότερο το κύρος και την αξιοπιστία του κλάδου.

Όλες οι παραπάνω κατακτήσεις, ωστόσο, απειλούνται ευθέως από τη συνεχιζόμενη εκκρεμότητα της έλλειψης τεχνολογικού εκσυγχρονισμού και μηχανοργάνωσης του συστήματος υγείας, η οποία είναι η κυρίαρχη αιτία των σοβαρών προβλημάτων χρηματοδότησης που παρατηρούνται. Κανένα διοικητικό μέτρο, όπως π.χ. η εισαγωγή μιας νέας λίστας, δεν πρόκειται να έχει ουσιαστικό οικονομικό αποτέλεσμα. Η κρατική φαρμακευτική δαπάνη, η οποία είναι περίπου η μισή από τις συνολικές φαρμακευτικές πωλήσεις, αντιπροσωπεύει τα 2 στα 10 ευρώ των συνολικών δαπανών υγείας. Είναι οι συνολικές δαπάνες υγείας οι οποίες, ελλείψει μηχανοργάνωσης, περιλαμβάνουν πλέον, σύμφωνα με ανεξάρτητες εκτιμήσεις, ένα γιγαντιαίο κομμάτι σπατάλης, αποτέλεσμα κακοδιαχείρισης και «λαθραίων» πρακτικών, όπως η αποζημίωση από τα ταμεία φαρμάκων που δεν χρησιμοποιήθηκαν ποτέ από Έλληνες ασθενείς.

Οπουδήποτε στο εξωτερικό εφαρμόστηκε η μηχανοργάνωση διαπιστώθηκε η εξοικονόμηση περίπου 3 στα 10 ευρώ των συνολικών δαπανών υγείας. Η εισαγωγή της μηχανοργάνωσης σημαίνει δηλαδή, σχηματικά, «δωρεάν φάρμακα» σε σχέση με ό,τι επικρατεί σήμερα, αφού η εξοικονόμηση που υπολογίζεται ότι θα επιτευχθεί στην Ελλάδα θα είναι μεγαλύτερη της σημερινής κρατικής φαρμακευτικής δαπάνης! Το πρόβλημα λοιπόν ασφαλώς και δεν είναι η τιμή της ασπιρίνης, ιδίως όταν η τιμή

αυτή καθορίζεται αποκλειστικά από το κράτος και προκύπτει από το μέσο όρο των τιμών χαμηλότερων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το πρόβλημα είναι η σπατάλη, η οποία δεν αντιμετωπίζεται με τον περιορισμό της πρόσβασης στην ασπιρίνη ή με το «στραγγαλισμό» της τιμής της ασπιρίνης που θα είχε, ως ένα ακραίο θεωρητικό αποτέλεσμα, ακόμα και την απόσυρση ενός φαρμάκου, όπως η ασπιρίνη, εάν κατέληγε να είναι οικονομικώς ασύμφορο. Αυτό είναι το νευραλγικό σημείο που πρέπει να αποδεχθούν οι κυβερνώντες και να προχωρήσουν άμεσα με πυγμή και ισχυρή βούληση στην προώθηση της μηχανοργάνωσης του συστήματος. Οφείλω να προσθέσω ότι αυτή ακριβώς η έλλειψη μηχανοργάνωσης δυναμιτίζει το σύστημα υγείας, αφού είναι η γενεσιουργός αιτία των τεράστιων χρεών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους. Μόνο προς τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις τα χρέη άγγιξαν τα 2,8 δισ. ευρώ ως το τέλος του 2008. Η κατάσταση αυτή προφανώς δεν είναι βιώσιμη και δημιουργεί ερωτηματικά για το μέλλον.

Το μέλλον επιτάσσει προώθηση της μηχανοργάνωσης του συστήματος, η οποία σε συνδυασμό με την ενίσχυση των κινήτρων για την έρευνα και την εγχώρια παραγωγή μπορεί να δημιουργήσει τις συνθήκες για έναν όλο και ισχυρότερο φαρμακευτικό κλάδο, που θα λειτουργεί στη χώρα ως πόλος γνώσης, καινοτομίας, ποιότητας απασχόλησης και επιχειρηματικού δυναμισμού. Η χώρα έχει ανάγκη από τέτοιες πρωτοβουλίες υπέρβασης και τώρα είναι η ώρα να ληφθούν.